

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 24 januari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0513
in de zaak met rolnummer 1415/0067/A/9/0075

Verzoekende partijen	1. de bvba LAHEIN 2. de vzw CARPE DIEM EEKLO vertegenwoordigd door advocaat Frank REYNAERT met woonplaatskeuze op het kantoor te 8630 Veurne, Astridlaan 2A
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 oktober 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 augustus 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo van 25 maart 2014 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van twee naambekendheidsspandoeken tegen de gevels van een seniorenresidentie op een perceel gelegen te 9900 Eeklo, Van Hoorebekeplein 7, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummer 293D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 september 2016.

Advocaat Roy VANDER CRUYSSSEN die *loco* advocaat Frank REYNAERT voor de verzoekende partijen verschijnt en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die voor de verwerende partij verschijnt, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partijen dienen op 16 december 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van de plaatsing van twee naambekendheidsspandoeken tegen de gevels van een seniorenresidentie op een perceel gelegen te 9900 Eeklo, Van Hoorebekeplein 7, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummer 293D.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Eeklo-Aalter', vastgesteld met een koninklijk besluit van 24 maart 1978, in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bij ministerieel besluit van 16 september 2009 goedgekeurd provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening kleinstedelijk gebied Eeklo'. Het ruimtelijk uitvoeringsplan bevat geen specifieke voorschriften voor het perceel.

Over de aanvraag wordt er geen openbaar onderzoek gehouden.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo weigert op 25 maart 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen.

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 30 april 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 juni 2014 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 24 juni 2014 beslist de verwerende partij op 14 augustus 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert:

“ ...

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de VCRO.

Voorliggend voorstel voorziet in de plaatsing van twee naambekendheidsspandoeken (elk 10,5 m² groot) tegen de gevels van een seniorenresidentie.

De stad is van oordeel dat de voorziene inrichting enerzijds afbreuk doet aan de visuele belevingswaarde van de aanpalende pleinen en anderzijds een gevaarlijke precedentwaarde heeft voor toekomstige aanvragen inzake uithangborden.

De aanvrager stelt hiertegen dat de spandoeken noodzakelijk zijn om de aanwezigheid van de seniorenresidentie te benadrukken.

In eerste instantie dient opgemerkt dat in toepassing van artikel 9 ten 1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, er geen stedenbouwkundige vergunning nodig

is voor de bevestiging aan een vergund gebouw van niet-lichtgevende uithangborden, met een totale oppervlakte van maximaal 4 vierkante meter.

Voorliggend project wijkt hier van af met in totaal 21 m² uithangbord en is bijgevolg vergunningsplichtig.

Ondanks het feit dat de uithangborden een beperkt oppervlak innemen van de volledige geveloppervlakte is er wel degelijk sprake van een visuele hinder die ontstaat naar de belevingswaarde van de omliggende kwalitatief vormgegeven en afgebakende pleinen. De stad Eeklo stelt hier terecht dat de uithangborden bombastisch overkomen.

Belangrijk hierbij is te kijken naar het doel van het uithangbord. Zo bestaat er geen enkel reden om een grootschalig uithangbord te voorzien langs de zijde van het Herbakkersplein. Een kleinschaliger uithangbord zal hier voldoende zijn om de bezoekers van het plein hun aandacht te vestigen op de aanwezigheid van de seniorie. Er kan geen enkele reden gegeven worden waarvoor dergelijk grootschalig uithangbord langs deze zijde van het gebouw noodzakelijk zou zijn.

Appellant merkt op dat het tweede uithangbord, gericht naar de Boelare noodzakelijk is om de aandacht naar de achterliggende seniorie te trekken vanuit deze weg.

Dergelijke motivatie kan niet worden bijgetreden, rekening houdende met de afstand tot de weg Boelare (die meer dan 70 m bedraagt) en de beperkte breedte van deze ontsluitingsweg (die minder dan 5 m bedraagt). Toevallige passanten langs de Boelare zullen hoe groot ook het uithangbord nauwelijks opmerken. Voor voetgangers langs deze ontsluitingsweg is een kleiner uithangbord voldoende om de aanwezigheid te visualiseren en om niet als storend in het straatbeeld ervaren te worden.

Verder dient opgemerkt dat het soortgelijk uithangbord waarnaar appellant verwijst, bevestigd tegen het stedelijk administratief centrum, niet vergunningsplichtig is. Het betreft immers een publiciteitsinrichting die alleen informatie van de overheid bevat.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

Een enig middel ontleen de verzoekende partijen aan de schending van artikel 4.3.1 § 1 en artikel 4.3.1 §2 VCRO, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen voeren aan:

“ ...

In casu wordt de vergunning voor 2 panelen van elk 7m x 1,5m geweigerd, enkel en alleen wegens de beweemde strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening. De bestreden beslissing oordeelt als volgt :

(...)

Verwerende partij verwijst in eerste instantie naar de vrijstellingsregeling die geen vergunningsplicht meer voorziet voor gelijkaardige uithangborden voor zover de oppervlakte ervan beperkt blijft tot 4 m². Dit gegeven is evenwel niet relevant in de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Verzoekers betwisten immers niet dat zij niet onder de vrijstellingsregeling vallen omdat de oppervlakte van de panelen te groot is ; om die reden vragen zij ook een vergunning aan. Het is echter niet omdat de uithangborden groter zijn dan wat in het vrijstellingsbesluit vooropgesteld wordt, dat zij strijdig zouden zijn met de goede ruimtelijke ordening.

Ten tweede meent verwerende partij dat de constructies visuele hinder veroorzaken 'die ontstaat naar de belevingswaarde van de omliggende kwalitatief vormgegeven en afgebakende pleinen'. Met deze zeer algemene en vage bewoordingen slaagt verweerster er evenwel niet in om in concreto aan te geven op welke wijze de goede ruimtelijke ordening in het gedrang wordt gebracht. Waarom de panelen in kwestie, waarvan verwerende partij uitdrukkelijk erkent dat zij een beperkte oppervlakte innemen t.o.v. de volledige geveloppervlakte, een negatieve invloed zouden hebben op de belevingswaarde, is niet duidelijk.

Op onderstaande foto is het gebouw (kant Herbakkersplein) te zien zonder spandoek, waarbij de pijl aangeeft op welke plaats het paneel is voorzien. Op de foto's die als stuk bijgevoegd worden, is dezelfde gevel met spandoek weergegeven. Hieruit blijkt zeer duidelijk dat de impact van de aangevraagde panelen, zowel op het gebouw zelf als op de omgeving beperkt is.

[...]

Zowel de plaats waar de spandoeken gehangen werden als de afmetingen werden zorgvuldig gekozen : op de zijkant van de 2 gevels, zich richtend naar en aansluitend op de bestaande raamopeningen. Van een dominante of bombastisch reclamepaneel is in geen geval sprake. Door anders te oordelen, argumenteert verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze. Temeer daar men uit het oog verliest dat de aanvraag betrekking heeft op panelen die reeds meer dan 3 jaar aanwezig waren vooraleer de stad hiertegen reageerde. Mocht er echt sprake zijn van een negatieve belevingswaarde, zouden omwonenden en/of de stad uiteraard al veel eerder klachten hebben geuit.

Als derde argument verwijst verweerster naar het doel van de panelen in kwestie, met name de aandacht trekken op het gebouw : een 'uithangbord'. Volgens verweerster is de aangevraagde omvang van de panelen niet noodzakelijk om het vooropgestelde doel te bereiken, en zouden kleinere uithangborden ook kunnen volstaan.

Het is verzoekende partijen echter niet duidelijk op basis van welke bepaling verwerende partij het doel van een constructie kan betrekken bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Het feit dat dit doel ook op een andere manier bereikt zou kunnen worden, vormt geen afdoende argument om te stellen dat het project strijdig is met de goede ruimtelijke ordening. Dat een alternatief de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt, betekent niet automatisch dat het aangevraagde dit wel zou doen. De hele argumentatie van verweerster aangaande het doel van het uithangbord volstaat bijgevolg niet om een vergunning te weigeren.

Het weze bovendien nogmaals herhaald dat de omvang van de panelen zorgvuldig gekozen is in relatie tot het bestaande gebouw : lange smalle panelen die aansloten op de bestaande raamopeningen is esthetisch een veel betere keuze dan een kleiner bord zonder enige link met de bestaande architectuur.

Tot slot wijst verwerende partij er op dat soortgelijke uithangborden die door de stad Eeklo zelf opgehangen werden aan het administratief centrum geen referentie zouden zijn omdat deze constructies wel vrijgesteld zijn van vergunningsplicht als borden die enkel informatie van de overheid bevatten. Hoe dit argument de beslissing tot weigering kan ondersteunen, is totaal onbegrijpelijk.

Verwerende partij erkent uitdrukkelijk dat de stad Eeklo gelijkaardige borden opgehangen heeft aan haar eigen administratief centrum. Verzoekers verwijzen ook naar de foto's die zij hiervan bij het dossier gevoegd hadden. Verweerster ziet hier echter geen probleem in omdat deze borden 'niet vergunningsplichtig zijn'. Men kan zich de vraag stellen of het wel correct is dat de uithangborden van de stad niet vergunningsplichtig zijn : publiciteitsinrichtingen die 'informatie van de overheid' bevatten, zouden vrijgesteld zijn, maar de borden in kwestie bevatten geen informatie. Enkel de naam van de stad wordt weergegeven, zoals dit ook het geval is op de panelen van verzoekers die een gemeenschapsvoorziening uitbaten ...

Maar los daarvan is dit gegeven uiteraard niet relevant. Het is niet omdat de uithangborden van de stad Eeklo niet vergunningsplichtig zouden zijn, dat er geen rekening mee gehouden zou mogen worden wanneer men moet beoordelen wat binnen de stad Eeklo verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Deze borden maken immers (vergunningplichtig of niet) deel uit van de bestaande ruimtelijke ordening en tonen aan dat de stad Eeklo zelf (die ze aangebracht heeft) de plaatsing ervan aanvaardbaar vindt. Meer zelfs: in het eigen belastingsreglement van de stad Eeklo betreffende een contantbelasting op aanplakborden voorziet de stad een vrijstelling van belasting voor uitsluitend bestemd zijn voor een publiekrechtelijke rechtspersoon, een VZW of een instelling van openbaar nut. Op dit vlak stelt de stad haar eigen bord wel gelijk met het bord voor VZW Carpe Diem ...

Trouwens, door verzoekende partijen werden reeds foto's voorgelegd waaruit blijkt dat niet alleen de stad Eeklo, maar ook het ziekenhuis AZ Alma, de PTI-school en een hele reeks lokale handelaars (apotheek Claus, Smet Uitvaart, ...) gelijkaardige of zelfs grotere uithangborden mogen hangen, mét toelating van de stad (die er ook een belasting op heft). Ook aan het vlakbij gelegen cultureel centrum, op een gelijkaardige plaats werd een groot paneel voorzien (zie foto hierboven p. 3). Waarom deze constructies aanvaardbaar zijn en de aangevraagde niet, wordt niet verduidelijkt.

Door verzoekende partijen werd hier nochtans uitdrukkelijk op gewezen in zijn beroepschrift en tijdens de hoorzitting, maar verwerende partij gaat hier niet op in. Ook op deze wijze motiveert zij haar beslissing niet afdoende.

... ”

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

De deputatie heeft weliswaar naar de vrijstellingsregeling verwezen, maar uit de bestreden beslissing blijkt dat ze hiermee duidelijk wou maken dat het voorliggende project vergunningsplichtig is. Nergens is gesteld dat de te regulariseren uithangborden strijdig zijn met de goede ruimtelijke ordening, omdat ze groter zijn dan wat vrijgesteld is van vergunningsplicht.

Uit de beschrijving van de omgeving blijkt dat het eigendom behoort tot de ontwikkelde woonzone rond het Herbakkersplein en het Van Hoorebekeplein, ruimtelijk gesitueerd centraal binnen de kern van de stad Eeklo tussen de cultuurzone (bibliotheek, kunstenaarsacademie en cultureel centrum De Herbakker) langs de Pastoor De Nevestraat en appartementsbouw / kantoor – en dienstenfunctie langs de weg Boelare.

De deputatie heeft dan ook de uithangborden afgetoetst aan deze onmiddellijke omgeving en heeft in alle redelijkheid geoordeeld dat er sprake is van een visuele hinder die ontstaat naar de belevingswaarde van de omliggende kwalitatief vormgegeven en afgebakende pleinen. De visuele hinder is het determinerend weigeringsmotief van de bestreden beslissing. Het is niet omdat deze uithangborden slechts een beperkt oppervlakte innemen van de volledige geveloppervlakte dat de impact ervan ook beperkt is. Deze uithangborden zijn namelijk 7 meter hoog, zodat de deputatie, net als de stad Eeklo, oordeelde dat de uithangborden bombastisch overkomen. Dat het uithangbord telkens aansluiten op de bestaande raamopeningen, betekent niet dat er geen sprake zou zijn van visuele hinder.

Verder moet worden opgemerkt dat het gebrek aan klachten van de omwonenden en de stad gedurende drie jaar niet betekent dat de goede ruimtelijke ordening niet zou zijn aangetast.

De deputatie heeft stilgestaan bij het doel van de uithangborden om de onredelijkheid van de grootte van de uithangborden te benadrukken. Het uithangbord langs de zijde van het Herbakkersplein is bedoeld om de aandacht van de bezoekers van het plein te vestigen op de aanwezigheid van de seniorie. Dergelijk grootschalig uithangbord is daarvoor niet noodzakelijk, een kleinschalig uithangbord is al voldoende. Het uithangbord, gericht naar de Boelare, is bedoeld om de aandacht naar de achterliggende seniorie te trekken vanuit deze weg. Echter de afstand tot de weg Boelare is meer dan 70 meter en de breedte van de ontsluitingsweg is minder dan 5 meter. Passanten langs de Boelare zullen het uithangbord nauwelijks opmerken, ongeacht de grootte ervan. Voor voetgangers langs de uitsluitingsweg zal een kleiner uithangbord al voldoende zijn.

Wat andere uithangborden betreft, moet eerst erop worden gewezen dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is indien in rechte en in feite voldoende vergelijkbare gevallen ongelijk zijn behandeld, zonder dat er voor die ongelijke behandeling een objectieve verantwoording bestaat.

Het uithangbord tegen het stedelijk administratief centrum is niet vergunningsplichtig, zodat er geen vergelijking kan worden gemaakt met de te regulariseren vergunningsplichtige uithangborden. Dit zijn in rechte namelijk geen vergelijkbare gevallen, zodat de deputatie terecht geen vergelijking hiermee heeft gemaakt.

Ook wijzen verzoekers op dat uithangborden van het ziekenhuis AZ Alma, PTI-school en verschillende lokale handelaars, maar ze tonen niet aan dat deze vergund zijn. Het feit dat de stad er belasting op heft, betekent niet dat de stad een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend en ze aanvaardbaar vindt in het kader van de goede ruimtelijke ordening. De heffing van een belasting heeft namelijk een volledig andere finaliteit dan een vergunning. Daarnaast tonen verzoekers niet aan dat deze uithangborden zich bevinden in de onmiddellijke omgeving van de te regulariseren uithangborden en ze zich dus in een vergelijkbare toestand bevinden.

Verzoekers maken ook melding van het groot paneel aan het vlakbij gelegen cultureel centrum, maar dit blijkt een schilderij te zijn en geen vergelijkbaar uithangbord. In dat opzicht is niet aangetoond dat er sprake is van een ongelijke behandeling van vergelijkbare zaken.

Bovendien kan er slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer de gevallen waarmee wordt vergeleken uitgaan van éénzelfde overheid. Aangezien de deputatie in al die zaken geen beoordeling heeft gedaan, hoefde de deputatie redelijkerwijze hierop niet in te gaan.

De hierboven aangehaalde motivering blijkt afdoende om de beslissing te ondersteunen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO volgt dat een vergunning geweigerd moet worden als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening wordt in overeenstemming met de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO bepaalde beginselen beoordeeld.

Waar het de toets van een aanvraag aan de vereisten van de goede ruimtelijke ordening betreft, beschikt het vergunningverlenend bestuursorgaan over een discretionaire bevoegdheid om de feiten te beoordelen. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is de Raad enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat die afdoende moeten zijn. Afdoende wil zeggen dat de motivering draagkrachtig moet zijn, dat wil zeggen dat de motieven moeten volstaan om de beslissing te verantwoorden.

Er kan alleen met de in de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwoorde motieven rekening worden gehouden.

2.1.

In de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij naar artikel 9, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is om te stellen dat de te regulariseren uithangborden aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht onderworpen zijn. Dat is, zoals de verzoekende partijen opmerken, niet relevant voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Het blijkt ook niet dat die vrijstelling van de vergunningsplicht een rol gespeeld heeft in de beoordeling van de verwerende partij om tot de onverenigbaarheid van de regularisatieaanvraag met de goede ruimtelijke ordening te besluiten.

Doorslaggevend weigeringsmotief is de visueel-esthetische hinder – een aandachtspunt voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening – die de uithangborden veroorzaken. In de

bestreden beslissing wordt de aanvraag beschreven als “type spandoek op metalen frame, 7 m hoog op 1,5 m breed (...) bevestigd aan de gevels van het gebouw op minstens 4 m hoogte”. De verzoekende partijen betwisten de feitelijke juistheid daarvan niet.

Op grond van de afmetingen van de uithangborden en de ligging van het gebouw nabij pleinen die als “kwalitatief vormgegeven en afgebakend” gewaardeerd worden, oordeelt de verwerende partij dat de uithangborden als “bombastisch” overkomen en een onaanvaardbare visuele impact hebben.

2.2.

Of de visuele impact van de uithangborden op de onmiddellijke omgeving ernstig genoeg is om een weigering van de vergunning te rechtvaardigen, vergt een waardering van de feitelijke gegevens. De Raad kan zijn appreciatie niet in de plaats van die van de verwerende partij stellen, tenzij die kennelijk onredelijk zou zijn.

Waar de verzoekende partijen argumenteren dat de impact van de panelen op de omgeving beperkt is, dat de plaats – op de zijkant van de twee gevels, gericht naar en aansluitend op de bestaande raamopeningen – en de afmetingen zorgvuldig gekozen werden, dat er aldus geen sprake is van dominante of bombastische panelen, plaatsen zij hun eigen appreciatie van de visuele impact tegenover die van de verwerende partij. Zij verwoorden opportunitetskritiek en maken niet plausibel dat de verwerende partij de feiten kennelijk onredelijk beoordeeld zou hebben.

2.3.

Het ontbreken van klachten van omwonenden of enige actie vanwege de stad Eeklo tegen de al jaren aanwezige borden beperkt geenszins de bevoegdheid van de verwerende partij om de aanvraag aan een beoordeling van de goede ruimtelijke ordening te onderwerpen. De verzoekende partijen zoeken daarin vergeefs een argument om tot de onredelijkheid van de bestreden beslissing te besluiten.

2.4.

De verzoekende partijen hekelen dat de verwerende partij het doel van de uithangborden in aanmerking genomen heeft en betogen dat hun aanvraag niet afgewezen kan worden enkel omdat een alternatieve aanvraag ook zou volstaan om dat doel te bereiken.

De overwegingen in de bestreden beslissing dat kleinere uithangborden ook volstaan om de aandacht op de seniorenresidentie te vestigen, verantwoorden als dusdanig de onverenigbaarheid van de regularisatieaanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet. Dat neemt niet weg dat de bestreden beslissing afdoende steun vindt in de motieven dat de aanvraag visueel hinderlijk is. Voorts blijkt uit de geviseerde overwegingen dat de verwerende partij het belang van de verzoekende partijen als aanvragers in ogenschouw genomen heeft. De verwerende partij erkent het belang van de verzoekende partijen bij het plaatsen van uithangborden, maar oordeelt dat de omvang ervan afbreuk doet aan de goede ruimtelijke ordening. Dat getuigt niet van kennelijke onredelijkheid.

2.5.

De verwijzing naar het uithangbord aan het administratief centrum van de stad, of dat nu aan de vergunningsplicht onderworpen is of niet, vermag niet aannemelijk te maken dat de beoordeling van de verwerende partij kennelijk onredelijk is. De verzoekende partijen leggen voorts wel foto's neer, maar maken niet aannemelijk dat die panelen zich in de onmiddellijke omgeving van het perceel bevinden. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, staat het ook niet vast dat die panelen wel vergund zijn.

Het argument dat de stad Eeklo een gemeenteraadsbesluit heeft dat een belasting op aanplakborden heft, en van die belasting borden van vzw's vrijstelt en aldus op gelijke voet met borden van publiekrechtelijke rechtspersonen plaatst, is van iedere relevantie voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening ontdaan.

3.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 24 januari 2017 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF